

A PALABRA TEN VIDA

Quero ser Rosalía de Castro,
das súas fontes quero beber.
Ou Ferrín, coas súas Magnolias,
ou Novoneyra e o seu Courel.

Quen me dera ser Curros Enríquez
e chorar cos Pinos de Pondal,
as Verbas de María Mariño,
con Cabanillas un poema cantar.

Porque a palabra ten vida...
Poden subir ata o ceo e facelo algo meu.

Teñen vida...

Son suspiro, son alento,
son bicos feitos de vento.

Teñen vida...

Xiran lentas como a roca,
collen forza na túa boca.

Teñen vida...

Quen puidera escribir
e poder así dicir.

Teñen vida...

Falar co Merlín de Cunqueiro.
Ser querido como é Castelao.
Ter Memoria como Neira Vilas
e con Fole ler xuntos da man.

Contar catro con Manoel Antonio.
Celso Emilio, na noite voar.
Ver con Dieste os Arquivos do Trasnó.
Manuel María e os soños ceibar.

(Retrouso)

Triunfar sobre o silencio,
amosar galaxias de mel.
Peneirar a realidade,
de novo reverdecer.

Coller bágoas e sorrisos,
facer sinfonías del...
quen se non para dicilo...

(Retrouso)